

128- Bai 128 Becoming a Healer (Story)

128- Bai 128 Becoming a Healer (Story).mp3

Years ago, I worked at a small health clinic in a remote country. I had gone there to treat an **obscure** syndrome that attacked people's lungs, causing them to need a **respirator** to breathe. I was trying out a new **medication** to treat people instead of using a respirator. If I was successful, I would become famous.

Everything was going fine until war broke out in a nearby country. Many people from that country fled the invading army. The army wanted to **dominate** the people, but the people didn't want to be **oppressed**. So they fled hundreds of miles across **barren** land to get away.

Some of these people came to our clinic for treatment. I talked with them and learned of their difficulties. They didn't beg or complain. I was impressed by their **dignity**.

There was one woman I will never forget. Her son suffered from **malnutrition** and stomach pain, and she didn't know what to do. Neither did I. I was not **adept** at treating malnutrition. Nonetheless, when I saw her sadness, I knew I had to help her son.

The woman had been feeding her son bread and water. She had a **misconception** that it would be enough for him. However, I knew that he needed to eat vegetables, too. So I took her outside and showed her a **dense** patch of wild plants. I taught her how to dig up the roots, **peel** them, and cook them for her son. I explained that she should increase her son's **intake** of these vegetables. **Likewise**, she should **strive** to get him some meat once a week to help him gain his strength.

I sent her off with a **prescription** for some pain medicine, but she also left my office with some new **culinary** skills. A few weeks later, she returned to tell me her son was healthy again. As thanks, she gave me a beautiful **ceramic** bowl.

I never became famous, but I kept that bowl to remind me what it truly means to heal someone.

Years ago, I worked at a small health clinic in a remote country. I had gone there to treat an **obscure** syndrome that had attacked people's lungs, causing them to need a **respirator** to breathe. I was trying out a new **medication** to treat these people instead of using a respirator. If I was successful, I would become famous.

Nhiều năm trước, tôi làm việc tại một phòng khám nhỏ ở một đất nước xa xôi. Tôi đã đến đó để điều trị một hội chứng hiếm ai biết đến. Nó tấn công phổi người, làm họ cần máy hô hấp nhân tạo để thở. Tôi đã thử một loại thuốc mới để điều trị cho những người này thay vì sử dụng máy hô hấp nhân tạo. Nếu tôi thành công, tôi sẽ trở nên nổi tiếng.

Everything was going fine until war broke out in a nearby country. Many people from that country fled the **hostile** invading army. The army wanted to **dominate** the people, but the people didn't want to be **oppressed**. So they walked hundreds of miles across **barren** land to get away.

Mọi thứ diễn ra tốt đẹp cho đến khi chiến tranh nổ ra ở một quốc gia gần đó. Nhiều người từ nước đó chạy trốn quân xâm lược thù địch. Quân đội muốn thống trị người dân, nhưng dân chúng không muốn bị đàn áp. Vì vậy, họ đi hàng trăm dặm băng qua vùng đất cằn cỗi để chạy trốn.

Some of these people came to our clinic for treatment. I talked with them and learned of their difficulties. They did not beg or complain. I was impressed by their **dignity**.

Một số người đã đến phòng khám của chúng tôi để điều trị. Tôi đã nói chuyện với họ và biết được những khó khăn của họ. Họ không cầu xin hay phàn nàn. Tôi đã bị ấn tượng bởi lòng tự trọng của họ.

There was one woman I will never forget. Her son suffered from **malnutrition** and stomach pain, and she didn't know what to do. Neither did I. I was not **adept** at treating malnutrition. Nonetheless, when I saw her sadness, I knew I had to help her son.

Có một người phụ nữ tôi sẽ không bao giờ quên. Con trai cô bị suy dinh dưỡng và đau dạ dày, và cô không biết phải làm gì. Tôi cũng không. Tôi không giỏi về điều trị suy dinh dưỡng. Tuy nhiên, khi tôi nhìn thấy nỗi buồn của cô ấy, tôi biết tôi phải giúp con trai cô.

The woman had been feeding her son bread and water. She had a **misconception** that it would be enough for him. However, I knew that he needed to eat vegetables, too. So I took her outside and showed her a **dense** patch of **edible** plants. I taught her how to dig up the roots, **peel** them, and cook them for her son. I explained that he should increase her son's **intake** of these vegetables. **Likewise**, she should **strive** to get him some meat one week to help him regain his strength.

Người phụ nữ đang cho con trai cô ăn bánh mì và nước. Cô đã có một nhận thức sai lầm rằng nó sẽ đủ cho cậu bé. Tuy nhiên, tôi biết rằng cậu bé cần ăn rau quả. Vì vậy, tôi đưa cô ấy ra ngoài và chỉ cho cô ấy một đám cây rậm có thể ăn được. Tôi đã dạy cô ấy làm thế nào đào rễ, lột vỏ, và nấu chúng cho con trai mình. Tôi giải thích rằng cô ấy nên tăng lượng thức ăn của con mình trong những loại rau này. Cũng như vậy, cô ấy nên cố gắng cho cậu bé một ít thịt một tuần một lần để giúp cậu bé hồi phục sức khỏe.

I sent her off with a **prescription** for some pain medicine, but she also left my office with some new **culinary** skills. A few weeks later, she returned to tell me her son was healthy again. As thanks, she gave me a beautiful **ceramic** bowl.

Tôi đã gửi cô ấy một toa thuốc với một số thuốc giảm đau, và cô cũng rời văn phòng của tôi với một vài kỹ năng nấu nướng mới. Một vài tuần sau, cô trở lại để nói với tôi rằng con trai cô đã khỏe mạnh trở lại. Như một lời cảm ơn, cô ấy đã tặng tôi một cái bát bằng gốm tuyệt đẹp.

I never became famous, but I kept that bowl to remind me what it truly means to heal someone.

Tôi chưa bao giờ trở nên nổi tiếng, nhưng tôi giữ cái bát đó để nhắc nhở tôi điều gì thật sự có ý nghĩa khi chữa bệnh cho ai đó.